LANDSFORENINGEN FOR
bygnings- og landskabskultur

F R E D N I N G S F O R S L A G

RØDOVRE KOMMUNE – IRMAS KAFFERISTERI

Risteritårnet anno 2013.

Forslagsstiller:	Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur
Kommune:	Rødovre Kommune
Adresse:	Korsdalsvej 103, 2610 Rødovre
Matrikel nr:	10t, Rødovre By
BBR-nr:	103562 8175-103562-1
Ejer:	Rødovre Kommune
Betegnelse:	Kafferisteri
Komplekstype:	Etageejendom
Opførelsesår:	1968
Omfang:	*Selve kafferisteribygningen*

FREDNINGSOMFANG

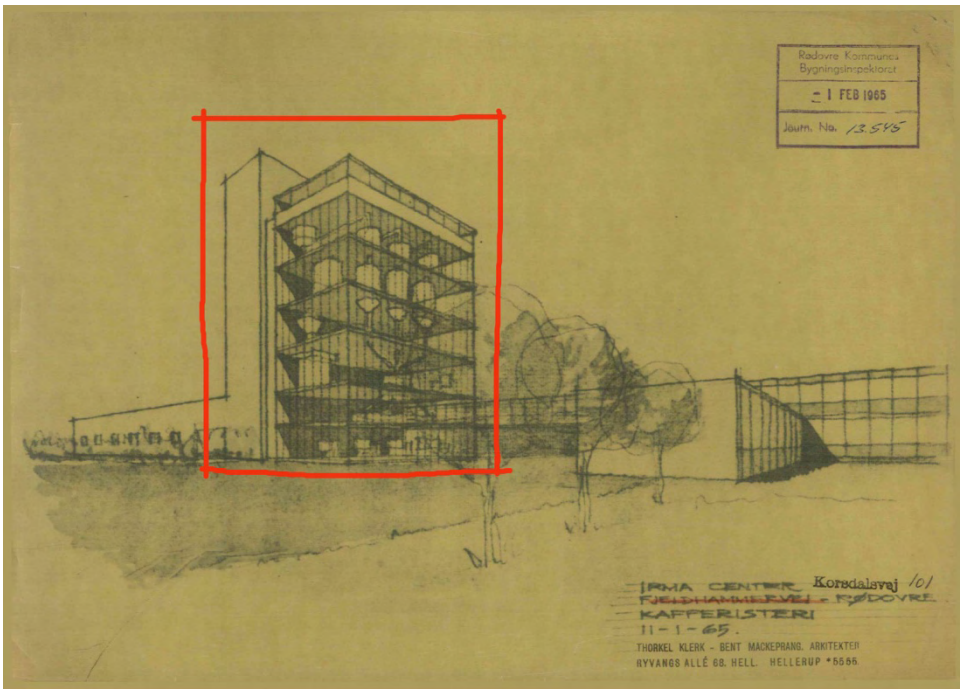

Kafferisteriet i Rødovre, opført i 1967.

BYGNINGSHISTORIE

Bygningen er opført i 1968 til brænding, formaling og emballering af Irmas kaffeprodukter, og frem til 1986 brugt til sådan. I 1996 udmatrikuleres kafferisteritårnet fra anlægget og sælges til Rødovre Kommune for et symbolsk beløb af 100 kr.-. Rødovre Kommune har forsøgt at genskabe brugen af kafferisteriet bl.a. ved i en periode at indrette tårnet til kulturværksteder, kulturhus og kunstneratelierer for borgerne.
Pt. er bygningen tom, men der er planer om byudvikling i området omkring kafferisteritårnet.

Irma grundlægges i 1886 som en ægforretning i Ravnsborggade på Nørrebro i København af Karen Marie Schepler. Irma navnet skabtes i 1907 under ledelse af Carl Schepler. Efter Carl Scheplers død i 1942 overtages Irma og i 1966 flytter Irma til Korsdalsvej i Rødovre, hvor der etableres et hovedsæde. Kafferistieritårnet projekteres i 1966 og opføres i 1968 og bliver et vartegn for Irma og Rødovre.
I 1982 sælges Irma-kæden til FDB, som i dag er COOP Danmark A/S, i 1986 lukkes kafferisteriet og i 2012 flytter Irmas hovedsæde til Albertslund og lægges sammen med COOP Danmarks øvrige administrationsbygninger.

BYGNINGSBESKRIVELSE

Området:
Irmas Kafferisteri er opført i Rødovre i et typisk forstadsindustriområde, der mod syd grænser op til datidens hovedfærdselsåre Roskildevej som var og er hovedvej A1.
Industriområdet er mod vest og nord omgivet af grønne rekreative områder, mod syd Roskildevej og etagebeboelse (beliggende i Brøndby Kommune) og mod øst parcelhuskvarterer.

Bygningen ligger desuden i nærheden af Vestvolden, som er en del af den grønne stiforbindelse fra Øresund til Køge Bugt.

Anlægget:
Risteritårnet er udmatrikuleret fra de omkringliggende arealer. Dette fredningsforslag omfatter udelukkende selve tårnet.

Risteritårnet indgår i et større bygningsanlæg, der udover tårnet består af lave lagerbygninger (nord for tårnet) og ligeledes lave administrationsbygninger (syd for tårnet) samt yderligere fritliggende lagerbygninger mod øst.

Anlægget er planlagt samlet, men opført uden synlig sammenhængende arkitektonisk udtryk.

Risteritårnet fremgår med et stærkt arkitektonisk greb i industrielt udtryk med i sit glas og stål look.
Administrationsbygningerne er opført med vægge af røde teglsten med flade tage. Tagene bæres af en synlig trækonstruktion, der danner det arkitektoniske motiv.
Lagerbygningerne giver mest af alt udtryk af at være masseproduceret og uden tilpasning i arkitektonisk øjemed. Lagerhallerne flankerer hinanden og er bundet sammen af asfalterede kørselsarealer.

Ved ankomsten fra Korsdalsvej kører man op ad en indkørsel, der efter amerikansk forbillede slår et U omkring en gæsteparkeringsplads. Indkørslen er ensrettet og har ud- og indstigningsmulighed under et

halvtag, der dækker indgangen til den tilknyttede administrationsbygning.
Indgangen til risteritårnet sker nu via en dør i bygningens sydfacade, der tilgås fra indkørslen. Oprindeligt var indgangen via en mellemgang fra administrationsbygningen.

Vest for risteritårnet og lagerbygningerne ud til Korsdalsvej ligger et stort, uopdelt parkeringsanlæg. Vest for administrationsbygningerne ligger et parkanlæg, der er trukket ind i administrationsbygningens atriumhaver.

Bygningen:
Selve risteriet er udformet som en tårnbygning bestående af en silo i beton og et foranstående glashus. Den lukkede, tunge silo og det åbne, lette glashus er højdeforskudt. Øverst på glashuset findes en tagterrasse, hvor der tidligere har været monteret et stort Irma-skilt[1].
Huset er projekteret uden sokkel i glastårnet og med en lav sokkel i tårnets tunge del. Facaden er udstyret med et lysende ur, der måler 5 m i diameter.

For at bevare illusionen om en helt lukket silodel, er der monteret mørke ribber over de gående vinduer, som er placeret på hver etage. Ribberne går fra top til bund af bygningen i to felter på siloen og opdeler nordfacaden i 5 felter, der skiftevis er de sorte ribber og de grå stålplader (læs mere under afsnittet: Konstruktion). Øst- og vestfacaderne fremstår i to dele. En tung silodel med grå stålplader og en glasdel. Sydfacade er af glas.

Hele det maskinelle produktionsapparatet til kafferistning var placeret i glasdelen, men er efter produktionsstop er dele af det fjernet. Nu fremstår glasdelen med store åbne rum, hvori det tilbageblivende maskineri er placeret.

Risteriets skorsten er placeret mod nordvest og der er fuld kælder under hele tårnet.

Bygningens indre adgangsforhold betjenes af to trapper, der er placeret i den lukkede silodel. Fra hver etage er der 198 trin til næste. Den vestlige trappe betjener glasdelen med adgang via en mellemgang. Den østlige trappe giver direkte adgang til silodelen. Til den østlige trappe knytter der sig desuden en elevator, som kan rumme 4 personer. Hver trappeskakt er forsynet med røglem.

Princippet i planløsningen er, at alt det der vedrører produktionen, er placeret i glastårnet, hvs. kaffemøller og beholdere, risterimaskiner og vægte.
Siloer, centrikloner, røgforbrændere og råkaffelager er placeret i den mørke og tunge del at tårnet. Det samme er kontorer og personalefaciliteter.

Den lukkede silodel består af:
6. sal, som er en halv etage, der gav udsyn til røgforbrændere og adgang til tagterrassen, hvor Irma-skiltet oprindeligt var placeret.
5. sal indeholdt centrikloner. Etagen er åben mellem silodelen og glasdelen. Midt i rummet står to rektangulære betonsøjler og støtter etagedækket.
4. sal indeholdt risteri. Etagen er som 5. sal åben mellem glasdel og silodel. Også her støtter to betonsøjler midt i rummet etagedækket.

[1] Skiltet er pt. i Irmas varetægt, men der forhandles pt. om en genopsætning.

3. sal har stadig et el-tavlerum mod øst, mens den vestlige del indeholdt råkaffesiloer i et aflukket (og ubesigtiget) rum.
2. sal indeholder mod øst en kontordel med tegnestue og kontor. I tegnestuen er der fem indbyggede højskabe med overskabe. Væggen mod den lukkede råkaffesilo mod vest er i tegnestuen beklædt med samme finér, som skabene er bygget i. Kontoret længst mod øst har et indbygget skrivebord under vinduesbåndet. Mod vest er den lukkede råkaffesilo.
1. sal indeholdt oprindeligt mod øst et ingeniørkontor og en mellemgang. Rummene er i dag lagt sammen til et stort rum. Mod vest er den lukkede råkaffesilo.
Stueetagen indeholder mod øst toiletter og rygerum. Mod vest ligger den lukkede råkaffesilo. Oprindeligt var der adgang til administrationsbygningerne herfra.
Kælderen er opdelt i tre rum og knytter sig primært til den lukkede silodel. Under råkaffesiloen ligger silokælderen med huller i loftet til de nu fjernede råkaffesiloer. En emballagekælder under glasdelen, hvorfra der stadig er en transportbånd fører igennem silokælderen op til en dobbelt port, hvorfra der kunne læsses. I emballagekælderen er der opsat enkelte gipsvægge. Det sidste rum er en maskinkælderen. I maskinkælderen er endnu en eltavle. Gulvet er af beton. Det samme gælder vægge og loft.

Den transparente glasdel indeholder:
6. sal i glasdelen er tagterrassen.
5. sal blev brugt til forvejning af ristet kaffe. I gulvet findes der tre luger, der åbner til 4. sal. Omkring lugerne er et rødmalet værn.
4. sal indeholdt risteriet. I loftet ses de tre luger fra 5. sal.
3. sal indeholdt blandingsbeholdere til den ristede kaffe.
2. sal indeholdt kaffemøller.
1. sal havde lagerbeholdning af malet kaffe. Beholderne står her endnu.
Stueetagen indeholdt kaffepakkeriet. I dag fremstår etagen tom, bort set fra en enkelt opsat kaffemøller. Nu er der direkte adgang fra indkørslen.
Kælderen knytter sig primært til den lukkede silodel.

I siloedelen ligger vinduer i samlede bånd. Udefra ses silodelens vindusbånd ikke, da de ligger skjult under nordfacaden vertikale ribber.
På alle etager i glasdelen er der fire betonsøjler bag ved curtain wall'en.

Selve bygningen er farvesat med tertiære kulører. Mørkebrunt på træværk og vinduer i silodelen, olivengrøn på curtain wall'en samt grå og bordeaux-rød på væggene. Maskinerne i bygningen er farvesat med klare primære og sekundære farver, fra gul over orange til rød med enkelte blå nuancer på ventilatorer og kedel.

Konstruktion
At kafferisteriet er vertikalt begrundes i, at knusningseffekten herved udnyttes optimalt. Ved den vertikale udformning sikres det mindste svind, idet den lodrette inerti reducerer energiforbrug (olie og el). Der sikres lavere transportsvind ved en lodret end ved et horisontalt anlæg, og der opleves færre driftsstop.

Selve risteriet er projekteret af firmaet Probat i det datidige Vesttyskland.

Tårnet har et samlet erhvervsareal på 1991 m2. ekskl. kælder. Bygningens dimension er 22 x 15 x 38 m og er en jernbeton konstruktion i 7 etager i et søjle/ plade system. Rumhøjden er varierende, men omkring 5 m og tårnet har en samlet højde på 38 m.

Bygningen er opvarmet med centralvarme fra eget anlæg og blev opvarmet med petroleum.

Konstruktionen af glasfacaden er præfabrikerede glaspaneler (Vitral), som er monteret på en stålkonstruktion, der ligger bagved. Den er projekteret i et rumligt koordinatsystem som en curtain wall af glas. Vinduesrammer er med synlige sammenboltninger og skruer er med til at understrege det industrielle og mekaniske, der præger hele bygningen. Vinduer er et special-produkt fra Vitral.

Glashuset har glasfacader til 3 sider. Længden er 22 m, bredden af glashuset er knapt 8 m. Glasfacadens areal mod syd er ca. 1000 m2. Glaspanelerne er termoruder, der er svejset i kanten. Panelerne er samlet med et skinnesystem. Der findes enkelte gående vinduer i cutain wall'en, de åbnes udad og reguleres vha. en stang m huller.

Konstruktionen af de øvrige facader er betonvægge, hvorpå der er monteret lodrette planker. Plankerne er isolerede udvendigt og beklædt med plastbelagte stålplader.

Taget er et fladt betondæk med isolering og built-up tagpap.

Inventar
Dele af det oprindelige industriinventar findes endnu (se side 4-5 for nærmere beskrivelse). Dele af kontormøblementet findes der stadig. Ligesom el-tavler og transportbånd i kælderen stadig er i bygningen.

Overflader
Gulvbelægningen er generelt naturstensfliser 30 x 30 cm.

Vægge står uden anden behandling end maling.

BAGGRUND

Som en naturlig del af den industrielle udvikling flytter Irma i 1960'erne fra det trange Nørrebro ud til forstadens frie arealer i Rødovre. Samtidig med flytningen planlægges og opføres et produktionsanlæg til en af Irmas signaturvarer: Irma kaffen. Irma formåede med byggeriet at være skelsættende, ikke bare i deres varesortiment men også i deres byggeri. Hvor de valgte en yderst moderne bygning, der ikke bare var optimalt til kaffeproduktion, men som samtidig fungerede som vartegn for ikke bare Irma, men også for Rødovre.

Kaffetårnet må desuden betragtes som makkerparrets Klerk og Mackeprangs hovedværk, idet deres samarbejde primært handlede om design- og arkitekturopgaver for Irmas tegnestue.

Lignende anlæg:
- Gori fabrikken i Koldings produktionsapparat er dekoreret af Jean Dewasne (1979)
- Panuminstituttets tagdekoration (1971-1986)
- Lynettefælleskabets ovnbygning (2011)

Arkitekt:
Bent Mackeprang (1922-1998). Arkitekt. Havde egen tegnestue sammen med Thorkel Klerk mellem 1942-85.
Thorkel Klerk og Bent Mackeprang var arkitekter for Irma i en lang årrække. De projekterede og moderniserede Irmakædens butikker, logoer og emballager. Mackeprang beskæftigede sig i mange år med butiksbyggeri og indretning. Han er blandt de første arkitekter, der har påtaget sig at udforme store butikscentre herunder Amagercenteret (1970)og Glostrupcenteret (1971). Det mest karakteristiske af Irmabyggerierne er kafferisteriet.

Thorkel Klerk, Arkitekt MDA, mangeårig partner med Bent Mackeprang.

Ingeniør:
Chistian Isleff & Co. AS, Sdr. Blvd. 33. København S. Civilingeniører og entreprenører.

VEDLIGEHOLDELSESTILSTAND

Bygningen er i udmærket vedligeholdelsestilstand. Konstruktionen er sund og der er lagt nyt tag på i 1996.

Bygningen bærer præg af at være forladt gennem flere år, og inventar fra perioden, hvor der var industri og produktion, er fjernet fra bygningen.

KILDER

- Rødovre kommune
- Rødovre kommunes stadsarkitekt Bjarne Rieckmann
- Irmamedarbejder Pia Laursen
- Rødovres kommuneplan 12/13814-1, s.114
- Danmarks Arkitektur, Arbejdets bygninger, Jørgen Sestoft. Gyldendal 1979.
- Weilbach, Dansk Kunstnerleksikon, bind 5, Munksgaard – Rosinante 1995.
- Forstaden bygningskultur 1945-1989, På sporet af velfærdsforstaden bevaringsværdier
- Halvtredsernes byggeri, Byggeindustriens 10 års jubilæums nr. Teknisk forlad 1961

Webkilder

- http://www.kulturarv.dk/1001fortaellinger/da_DK/irmas-kafferisteri-roedovre
- http://www.taarnurmageren.dk/html-sider/irma_t.htm
- http://www.byggecentrum.dk/bygnet-nyhederne/nyhed/article/kulturhus-i-kaffetaarnet/
- Wikipedia.com
- Arkitekturbilleder.dk
- Weblager.dk (tegningsmateriale)

Kontaktpersoner:
Rødovre kommune: Stadsarkitekt Bjarne Rieckmann, tlf.:36 37 72 61, e-mail: Bjarne.Rieckmann@rk.dk
Pia Laursen medarbejder hos Irma e-mail: pia.laursen@irma.dk

PLANBESTEMMELSER/KOMMUNEATLAS

Tekst 4 F01 Kommuneplan 2010 – 2022 (kafferisteriet er markeret som bevaringsværdig på kort s. 114)
Lokalplan BP 06 U1 Valhøjskvarteret, blandede formål
Delområder BP 6 02 Valhøjskvarteret, blandede formål

FORMÅL

En fredning af Irmas Kaffetårn i Rødovre har til formål at sikre den unikke fabriksbygning som et fornemt eksempel på introduktionen af det moderne stål- og glashøjhus med stilmæssigt afsæt i højhusbyggeriet forgangsland USA.

ARKITEKTURHISTORIE

Irmas Kaffetårn repræsenterer et enestående byggeri den danske fabrikstradition. For første gang er selve produktionsapparatet blevet til det arkitektoniske motiv i modsætning til tidligere, hvor apparaturet blev gemt bag massive teglmure og i lave bygninger i baggårde. Ligeledes er farvesætningen af produktionsapparaterne i signalfarver og i udsmyknings øjemed et tema, der også efterfølgende har vundet indpas i den danske fabriksarkitektur.

MILJØMÆSSIG VÆRDI

De miljømæssige værdier knytter sig til tårnet som er et markant vertikalt vartegn i Rødovres ellers flade landskab. Bygningen er af samme årsag identitetsskabende. Den står solitært og optræder som et pejlemærke. Især oplyst har bygningen ikonografisk værdi i nærmiljøet.

Der er altså tale om et fyrtårn i terrænet, der i sin egenskab af højhus definerer og accentuerer Rødovres bebyggelsesstruktur. På opførelsestidspunktet var byggeriet placeret på grænsen til det åbne land. Kaffetårnet er slægtsmæssigt i familie med Rødovres Rådhus og Bibliotek, der også begge er friholdt fra den historiske bys fortovslinjer og ensidige orientering mod gaden med deres placering på fladen i den grønne bymidte.

Kafferisteritårnet har desuden en stor miljømæssig værdi, der knytter sig til oplevelsen af bygningen på afstand. Tårnet er et fikspunkt for områdets sigtelinjer. I nord/sydgående retning, fra Brøndbyøstervej og fra Korsdalsvej står tårnet karakterfuldt for enden af vejen. Fra Roskildevej i øst/vestgående retning optræder tårnet som en kæmpestor reklamesøjle, der også kan opleves, når man passerer i høj fart.

Bygningen vender sine glasfacader mod øst, syd og vest og forholder sig kun i begrænset omfang til det øvrige fabriksanlæg, den er knyttet til. Facadeuret og det ikoniske Irma-skilt på bygningens top er begge i en størrelse, der tydeliggør, at det ikke er nærmiljøet men hele bydelen og indfaldsvejene, tårnet henvender sig til.

KULTURHISTORISK VÆRDI

Efter Anden Verdenskrig samledes industrien i mere og mere omhyggeligt planlagte områder. Irmas kafferisteri indgår som en del af Danmarks sene industrihistorie. Fabrikken er anlagt i det dengang åbne landskab og der ruttes med pladsen. Det er karakteristisk for tiden, at man tør fylde og at man tror på de tekniske fremskridt. Kvarteret omkring afspejler, at industrien er flyttet ud af København til forstæderne,

der hvor hovedfærdselsårerne ligger tæt på og transportforbindelserne ud og ind af byen er enkel. Der er her tale om et domicilbyggeri, tilsvarende det vi ser tæt på de jyske motorveje i dag.

De kulturhistoriske værdier i bygningen knytter sig til flere elementer. Rent historisk viser byggeriet et markant produktionsanlæg, som fortæller hvor nytænkende og storslået Irma var. Byggeriet er med til at cementere Irmas status som *first mover*. Ikke bare i varesortimentet, men også i deres bygninger og disses fysiske udformning.

Irma var med rette stolt af sit produktionsanlæg og forstod at markere dette ved at opføre et moderne anlæg, hvor arkitekturen lev brugt til at kommunikere forretningsværdi med.
Det var ønsket at give udtryk for højteknologi og kvalitet; hvorfor maskinerne blev benyttet som udstillingsobjekter i en bygning, der agerede glasmontre. Glas var bekosteligt, både i anskaffelse, i udvikling af løsninger til bygningen og i vedligehold, f.eks. ifm pudsning af vinduesfacaden. Det er derved lykkes at signalere teknologisk magt via den moderne bygning, der belyses i mørke og sender et stærkt signal om en moderne bygherre.

Typisk for tiden tager bygningen ikke udgangspunkt i den ansatte. I stedet er det produktionen, der er i fokus. Arbejdsmiljø og administration bliver derved sekundære.

For Rødovre er bygningen et vartegn, som den unge by hæger om.
Tårnet har været med til at give Rødovres befolkning identitet, fordi den hører til industrihistorien, et identifikationsmærke for mange borgere i Rødovre.

Kafferisteritårnet udgør sammen med den grønne bymidte de særlige kulturhistoriske værdier i Rødovre. Anlægget ligger på tidligere landbrugs- og gartnerijord.

ARKITEKTONISK VÆRDI

Formmæssigt trækker bygningen paralleller til den amerikanske højhustradition med store glasfacader og fraværet af en decideret gadefacade, hvilket også lægger sig op af forstadslandskabets øvrige facadeløse og tilbagetrukne bygninger.

Kafferisteriets arkitektoniske værdi knytter sig endvidere til tårnets volumen, der er opdelt i en tung del i beton og træ og en let del i glas.

Facadernes klassiske og elegante proportionering kommer til udtryk i tårnets tunge og mørke del, hvor hovedindtrykket er en betonklods, men hvor vinduerne på kløgtig vis er skjult og lagt ind i et vertikalt, mørkt bånd i træ. Det skaber et elegant udtryk, hvor der skabes ligevægt mellem træ og beton og hvor facaden bliver et motiv mere end en traditionel opbygning af en facade med vinduesåbninger.

Sydsiden, den lette og transparente del er opbygget med udgangspunkt i et enkelt felt i glas, der gentages i en stram klassisk proportionering. Sådan opstår et roligt og fuldkomment mønster, som omfatter hele glastårnet. Facaden består af 3 rækker glasfelter i højformat og 1 række i lavformat glasfelter, der danner et vandret facadebånd. Sprosser og rammer er spinkle og enkle og giver indtryk af overskud, klasse og elegance.

De to meget forskellige facader mod hhv. nord og syd er bevidst arkitektonisk bearbejdet og giver et meget fuldkomment og elegant udtryk. Set over X kommer glasbygningens transparens i spil og der bliver gennemsyn fra curtains wall'ens glasflader, herved kommer etageadskillelserne til at fremstår som spinkle hylder, der er båret af den tunge del.

Forudsætningen for at kunne opnå et så fuldkomment arkitektonisk udtryk er en meget grundig detaljering, som ses i rammer, beslag, gedigne træsorter og bevidst proportionering. Det ikoniske ur og skilt er også vigtige elementer, der er anvendt til at understrege det eksklusive, men som også er med til at give noget tilbage til beskueren. Arkitektur, der er vedkommende og engagerende.

Indvendigt benyttes produktionsapparatet som arkitektonisk motiv. Produktionen udstilles ved at lade den foregå synligt for omverdenen og i særdeleshed være en del af arkitekturen. Når fabrikken fungerer og er elektrisk belyst, kan det ses på afstand.

Tilsammen giver det stor effekt, hvilket er et arkitektonisk greb, der dyrkes mere og mere intensivt med årene fremover.

Farvepaletten er tidstypisk og afstemt. Det er grundfarver og mættede signalkulører, der er anvendt meget bevidst, f.eks. som kulører til fabriksdelene.

BÆRENDE FREDNINGSVÆRDIER

Det er Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskulturs vurdering, at Irmas kafferisteri i Rødovre har de arkitektoniske, kulturhistoriske og miljømæssige værdier, der kan begrunde en fredning.

Irmas kafferisteri er et industrimæssigt ikon fra 60'erne. En klassisk perle med et stærkt arkitektonisk greb, der ikke bare formår at repræsentere Irma på fornemmeste vis, men også danner identitet for det forstadslandskab den befinder sig i.

Bygningen er et industri-ikon, der både repræsenterer en af Danmarks førende dagligvarekæde men også en ny æra for fabriksbyggeri og et bud på brug af byggeri, som branding af en virksomhed.

Bygningens arkitektoniske greb og detaljering står stærkt. Der er gjort en dyd ud af det tekniske behov for vertikalitet og produktionsapparatet var opstillet, som udstillingsgenstand i en glasmontre. Glasdelens forfinede vinduestakt giver facaden elegant finesse og curtain wall'en friholdelse fra facaden fuldender illusionen om en glaskasse monteret på en bagvæg.
Den lukkede solidel danner visuel ryg for glasdelen og de sekundære arbejdsopgaver er kløgtigt gemt af vejen. Selv vinduerne i silodelen er skjult bag ribber for fastholdelse af det massive og uperforerede udtryk.

Kafferisteri så markant en identitetsskaber, ikke bare for Irma, men for hele området, at den bør beskyttes for eftertiden.

ANBEFALINGER

Bygningens egenskab som point de vue for sigtelinjer bør beskyttes, hvorfor Landsforeningen også foreslår den markerede sigtelinje friholdes. Der henstilles ligeledes til, at fremtidig planlægning tager hensyn til de

vues som tårnet danner ramme om, og at der tages hensyn til Kafferisteriet som den højeste bygning i området, hvorfor andre bygninger må underlægger sig. (se kort side 13.)

Det tilbageværende produktionsinventar og farvepaletten bør medtages i bygningens fremtidige funktioner.

TEGNINGER OG KORT

Risteritårnet er markeret med en rød ramme. Syd for tårnet ses administrationsbygningerne, nord og øst for ses lagerbygninger.

Kafferisteriet ligger øst for Vestvolden i et typisk forstandsindustriområde.

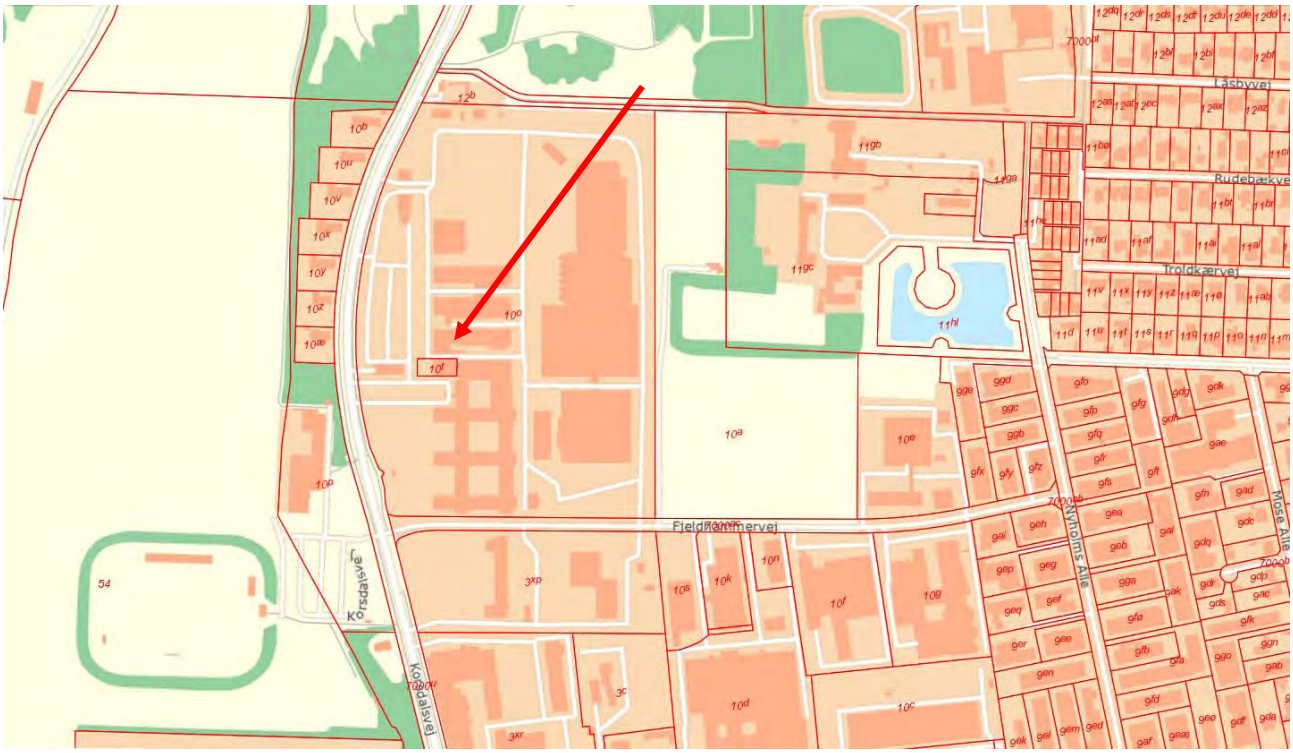

Matrikelkort. Her ses det at Kafferisteriet er udmatrikuleret fra resten af området. Fra Danmarks Miljøportal.

Markeret med pil sigtelinje og vues.

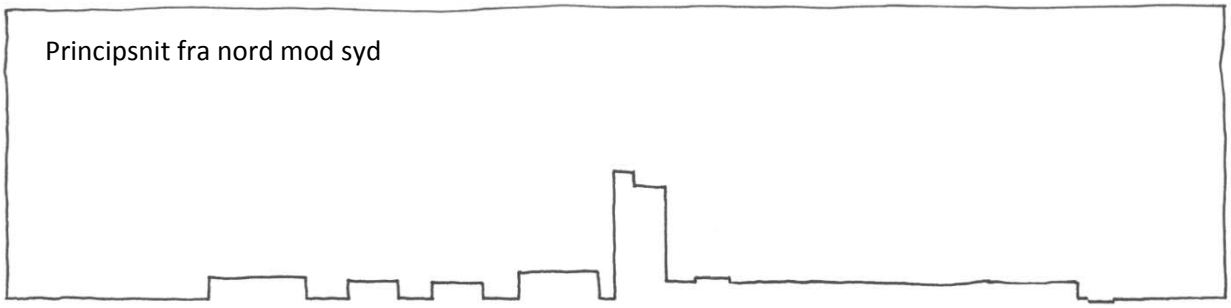

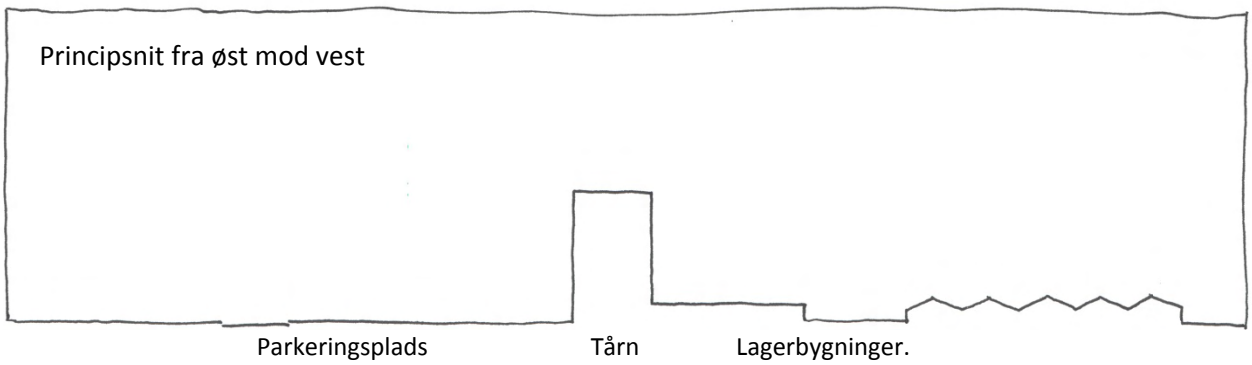

Tårnets højde understreges af lave omkringliggende bygninger og arealer.

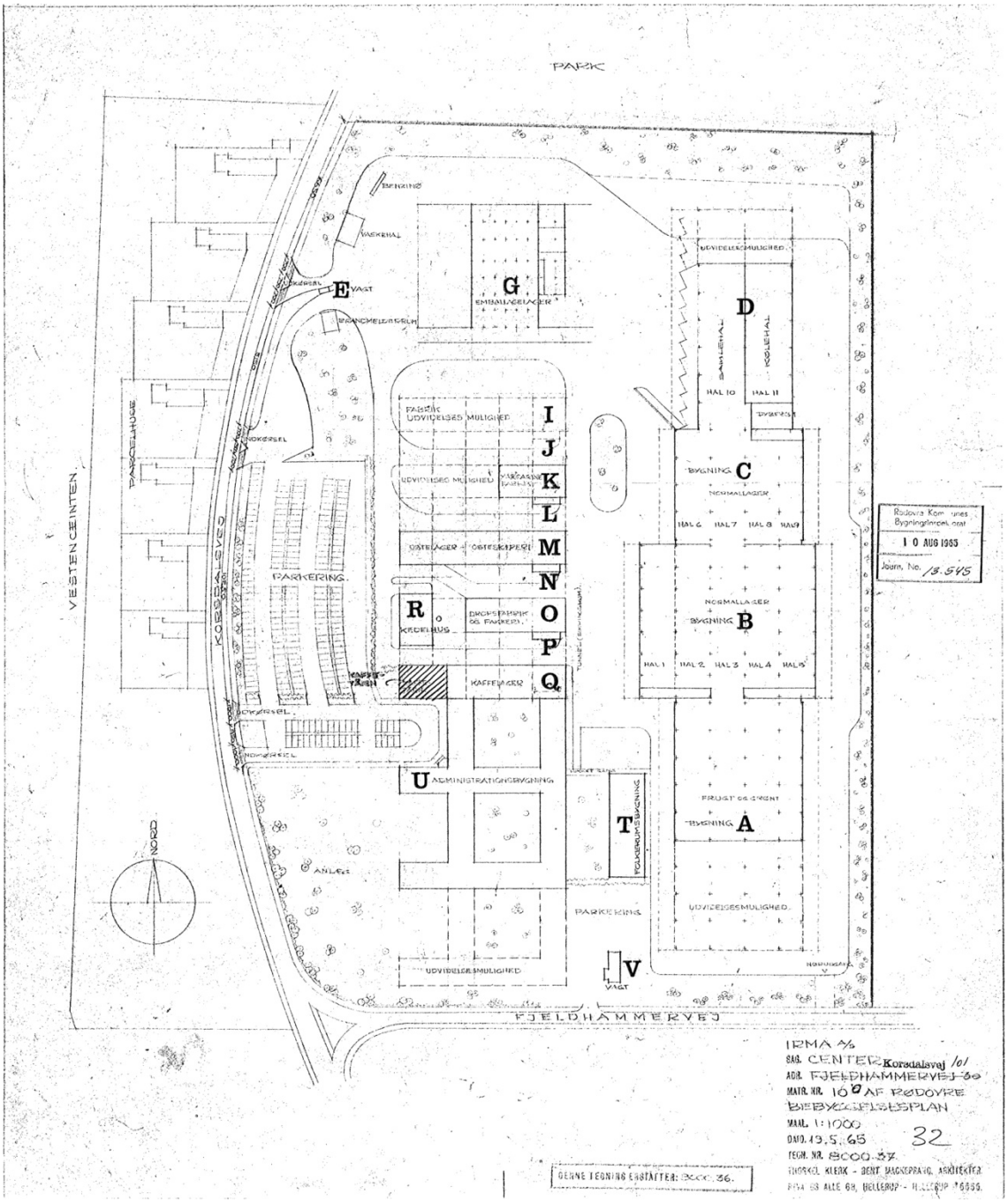

Situationsplan fra 1965 fra arkitekternes hånd. Kafferisteriet fremstår skraveret.

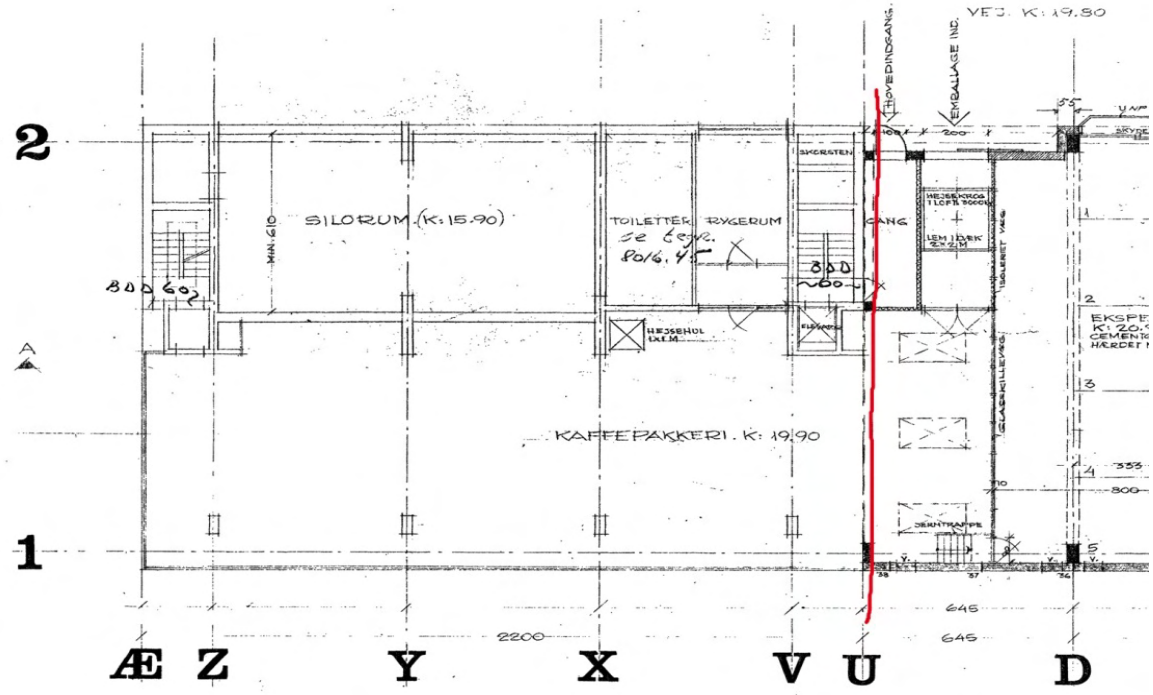

Stueplan. Rød streg markerer afgrænsning til sidebygningen, som har en anden matrikel

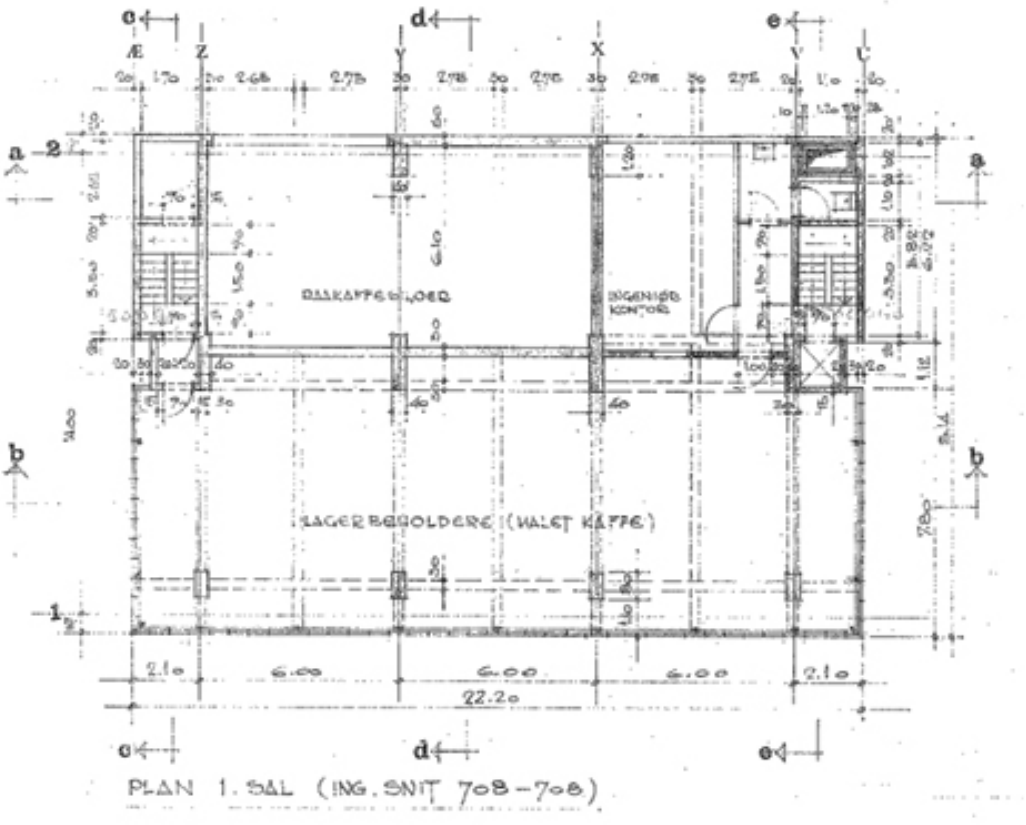

1. sals plan

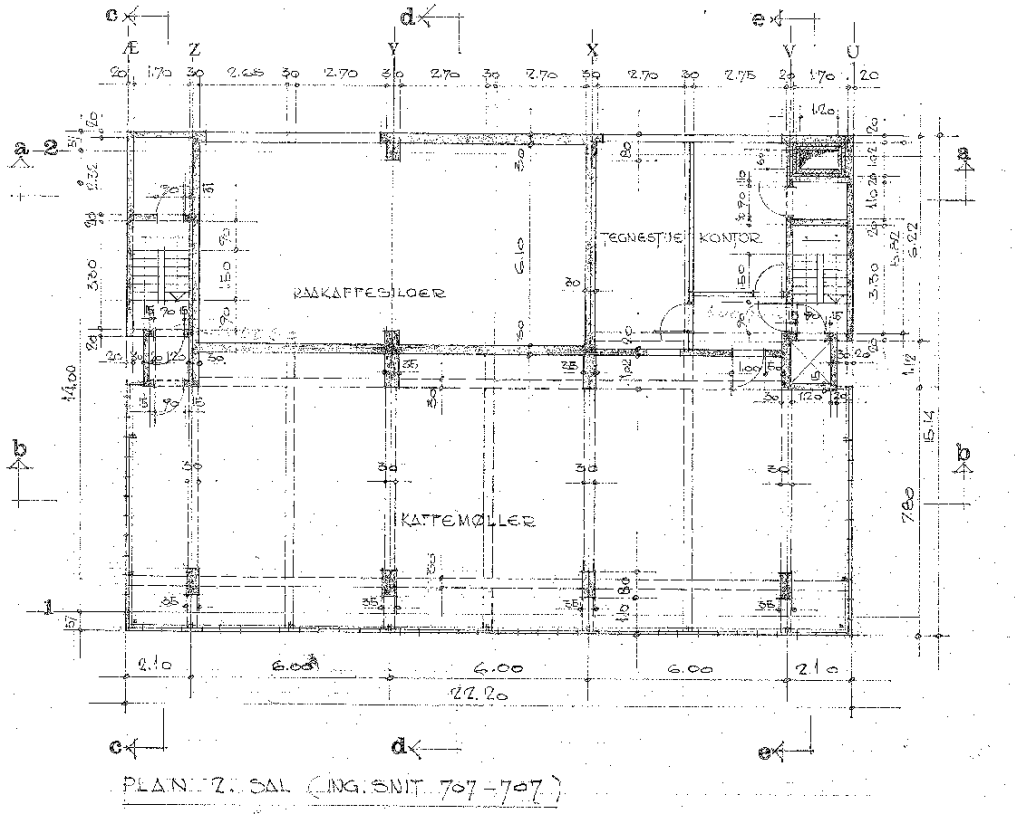

2. sals plan

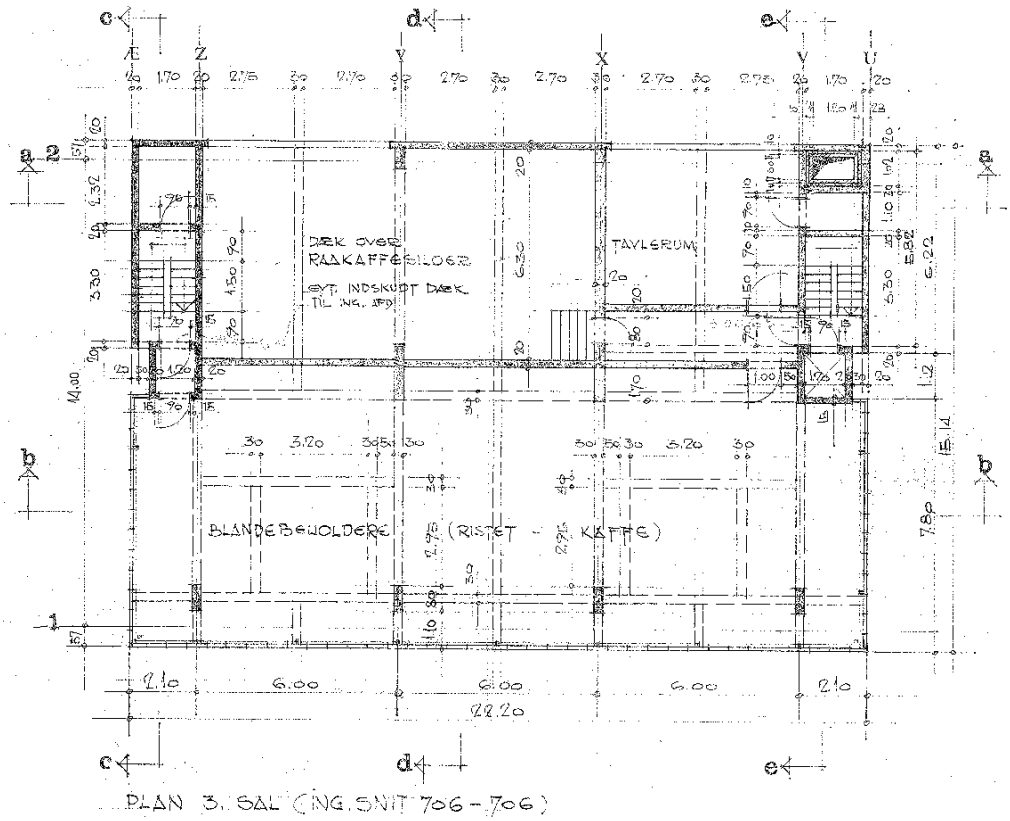

3. sals plan

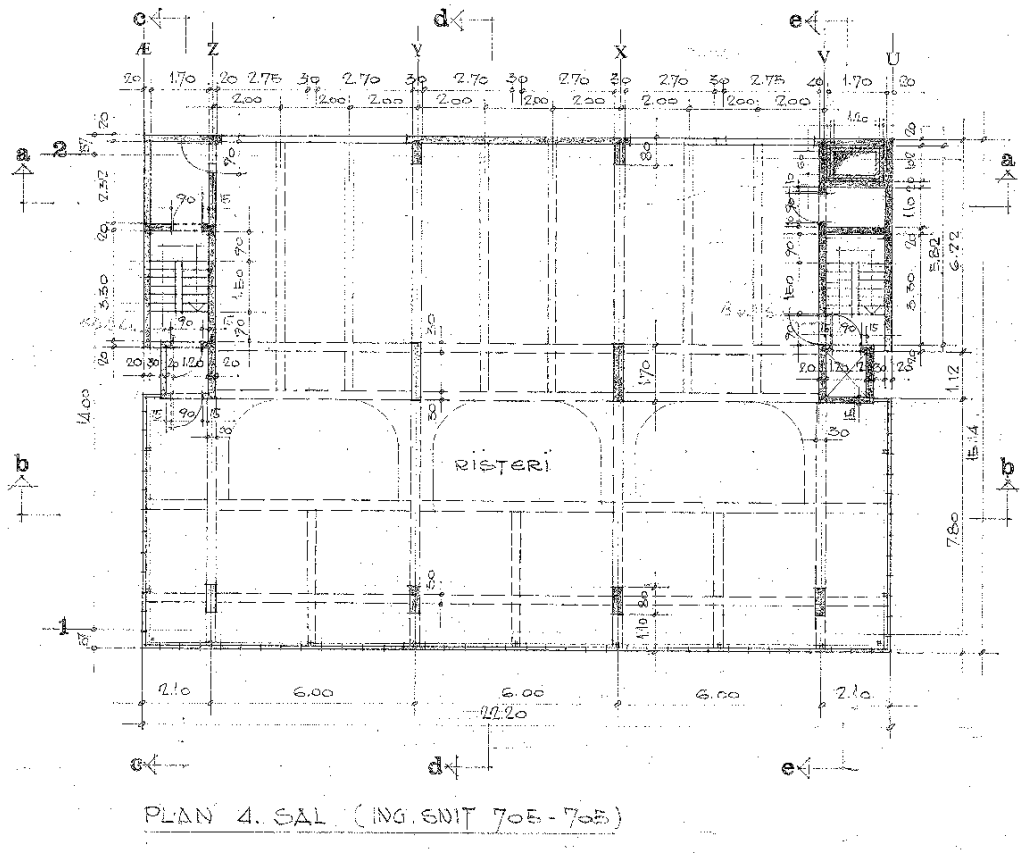

4. sals plan

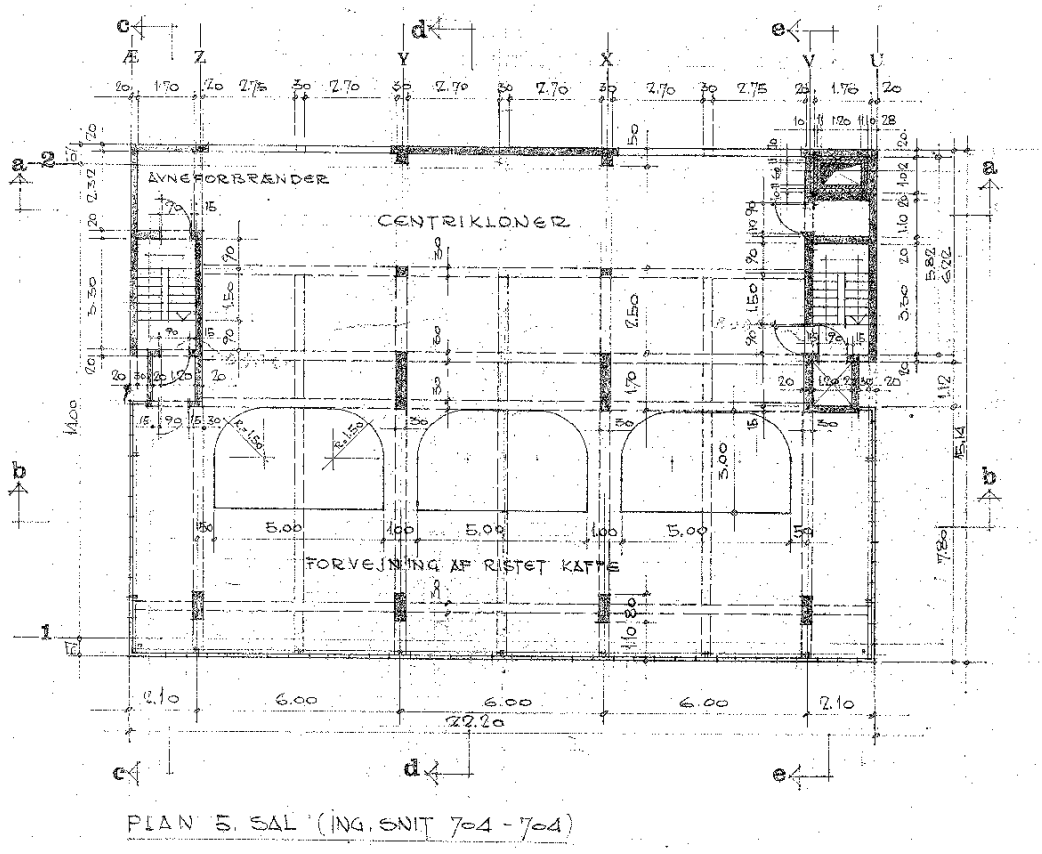

5. sals plan

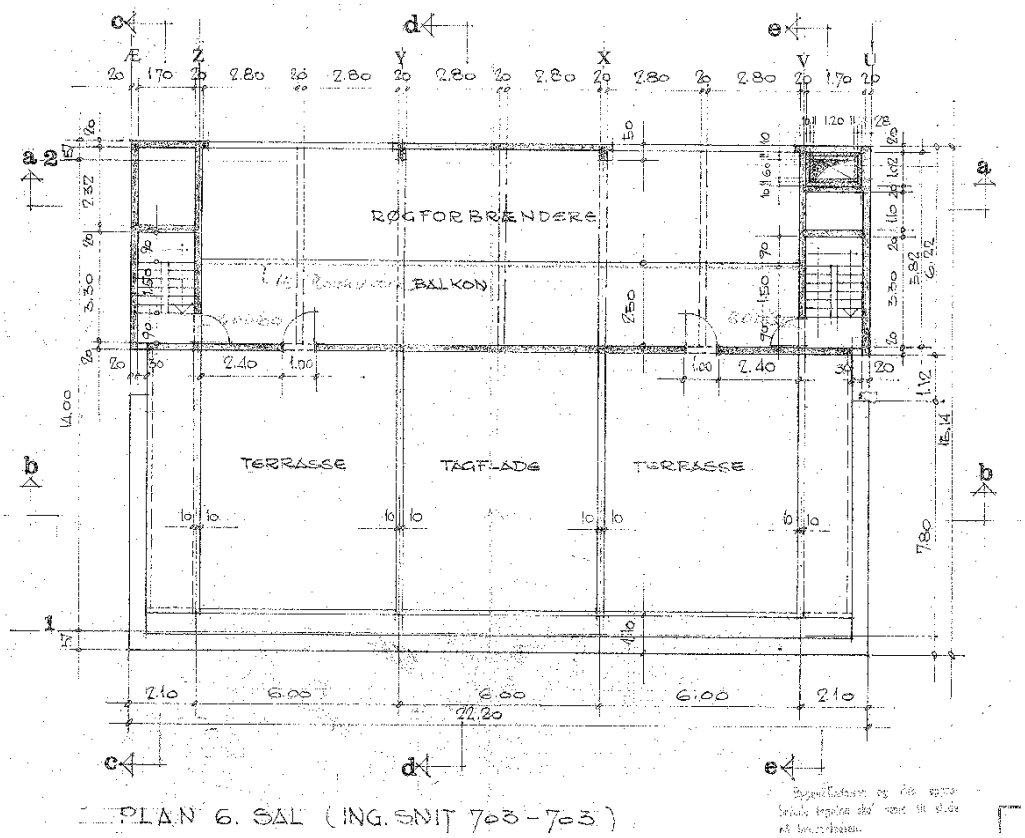

6. sals plan

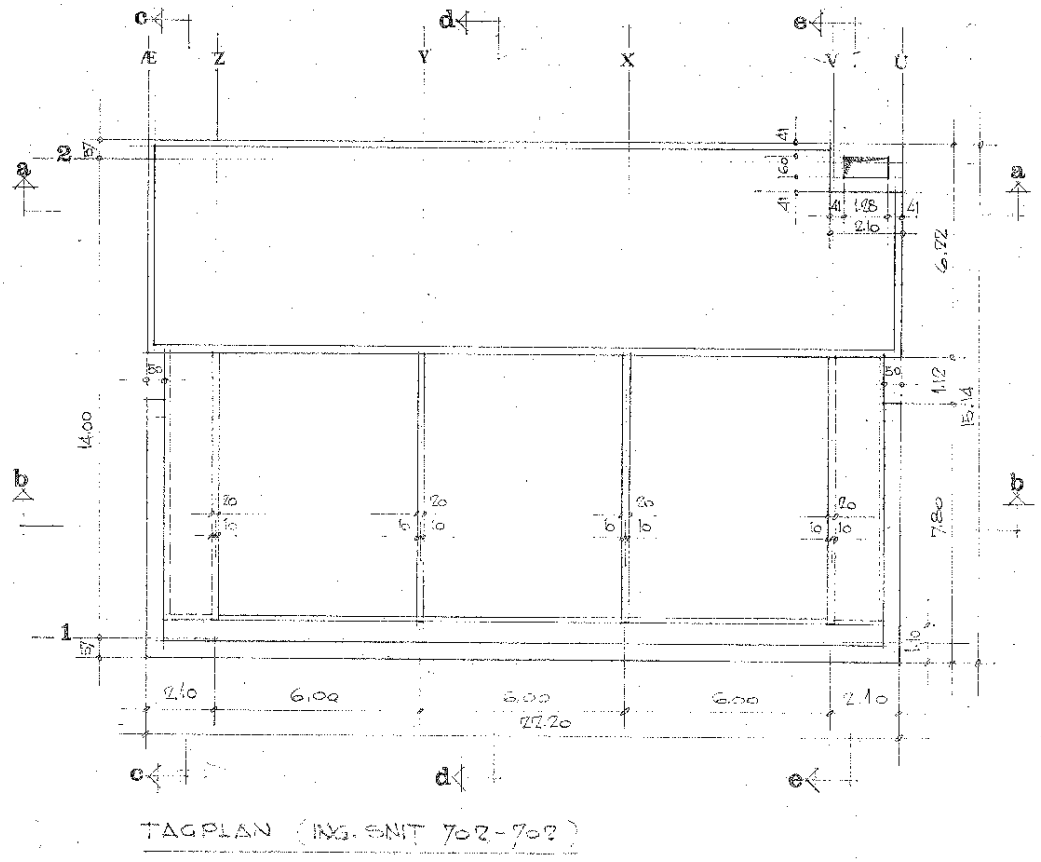

Tagplan

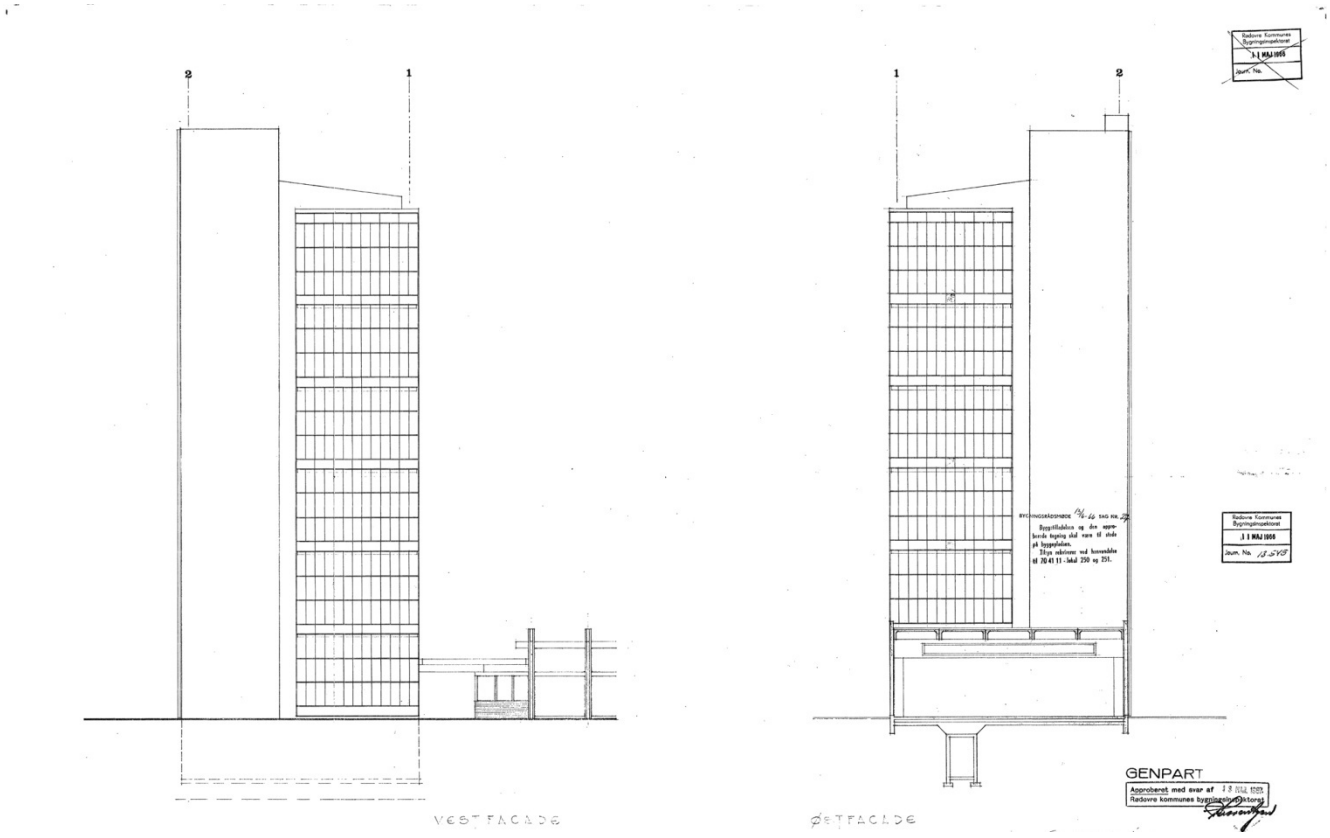

Facadeopstalt vest og øst

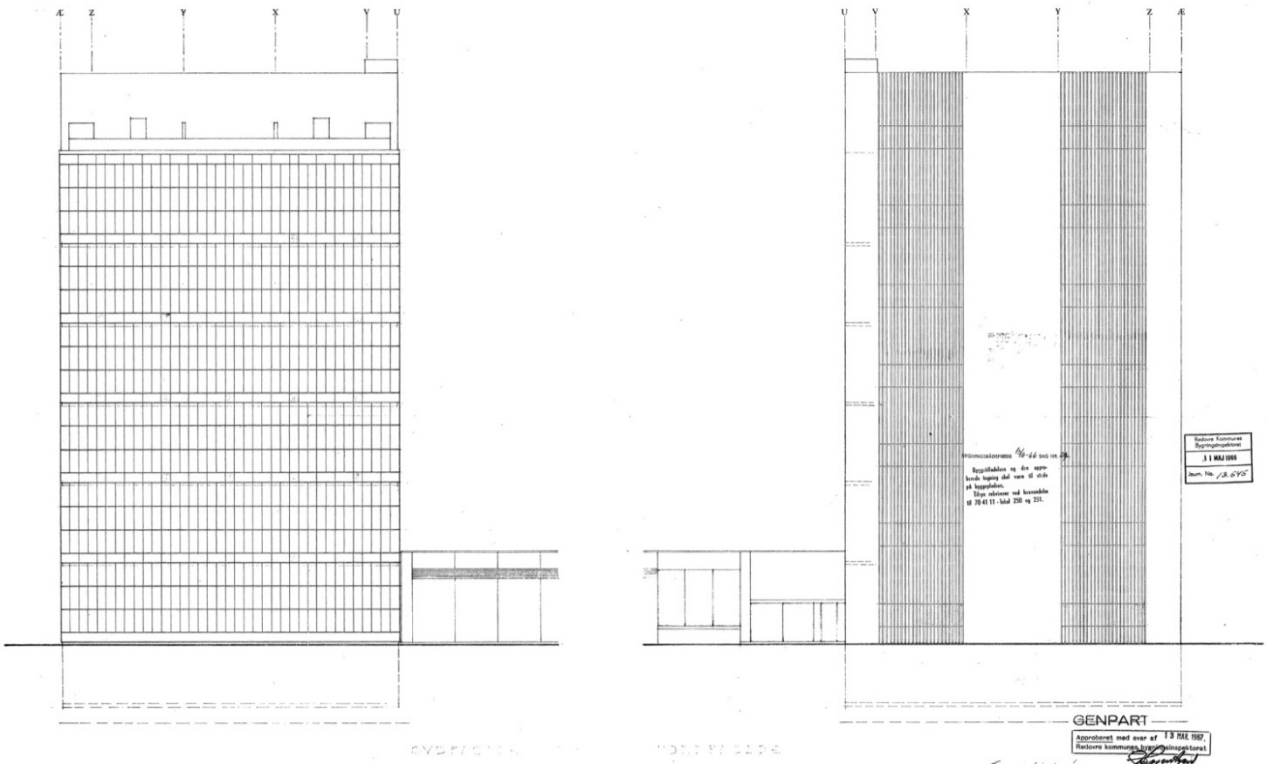

Facadeopstalt syd og nord

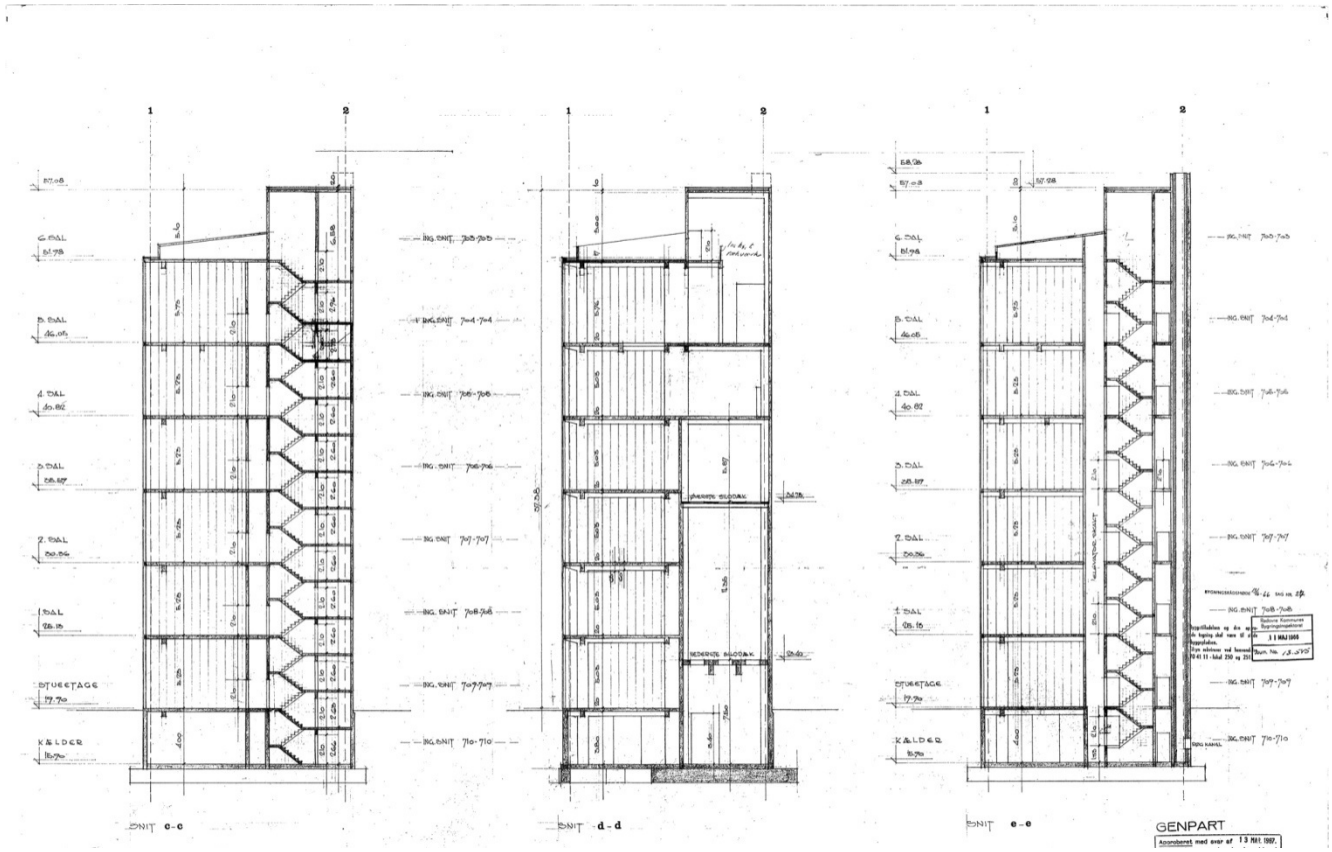

Snittegninger der viser hvorledes etagerne i glasdelen er regelmæssige i modsætningen til siloens etager.

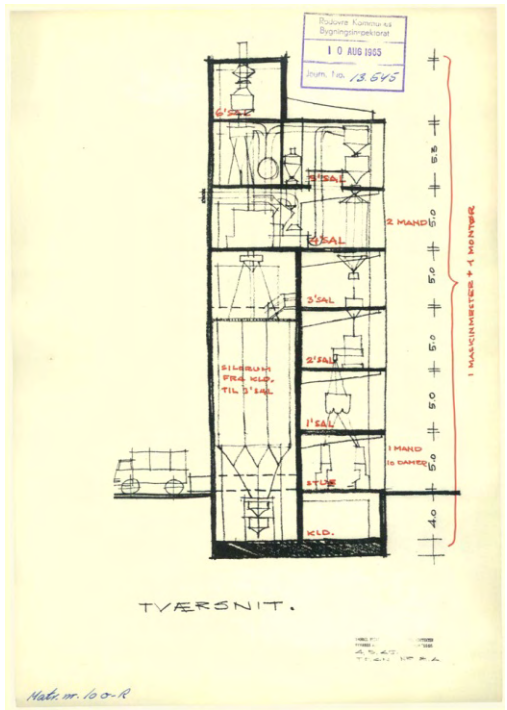

Håndtegnet skitse fra arkitekternes hånd, der illustrerer produktionsinventaret.

BILLEDEDOKUMENTATION

Fra Korsdalsvej opfattes bygningen som tilbagetrukket og henvender sig ikke direkte til vejen.

Nordfacaden

Øst- og sydfacaden.

Østfacade.

Læg mærke til glasfacadens rytme, hvor det horisontale rude-bånd markerer etageskel.

Indkørsel med parkeringspladser og adgang til administrationsbygningen.

Parkeringsarealerne der ligger i tilknytning til Irmas kafferisteri.

Kafferisteriet tårner sig op for enden af Korsdalsvej, som eneste høje bygning blandt alle enfamiliehusene.

Fra Brøndbyøstervej tårnet kafferister sit op i Rødovre. I Brøndby har det selskab af andre høje bebyggelser.

Eltavle i kælderen.

Kig op gennem kælderloftet til råkaffesilorummet.

Kælderrum.

Transportbånd i kælderen med rampe til stueetage.

Stueetage med blå ventilatorer monteret i loftet.

Enkelte maskiner fra risteritiden findes fortsat i bygningen.

Toilet. De lyseblå klinker findes på alle toiletterne.

Tavlerum i stueetagen.

Kaffesiloer på 1. sal.

Ventilator i loftet.

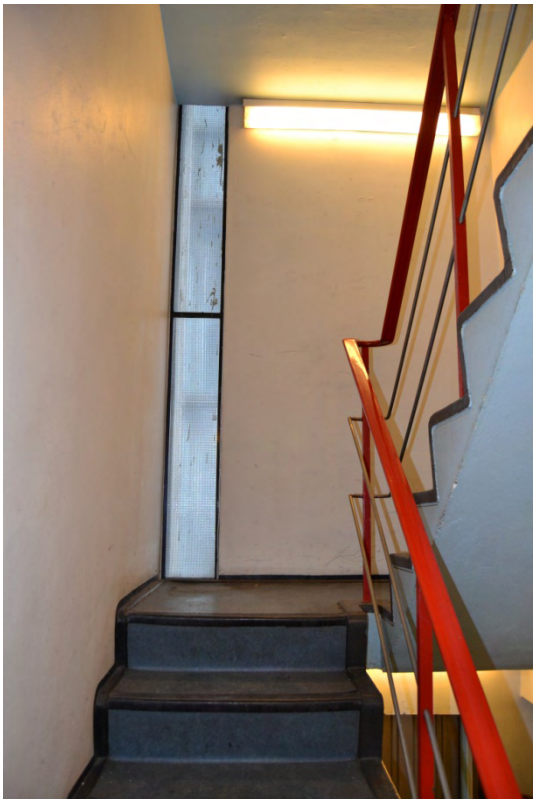

Håndlisten i opgangen er orange.

De lyseblå klinker går igen i hele bygningen.

Personalestue på 1. sal.

Rummet i glasdelen på 2. sal fremstår som et stort, åbent rum.

2. sal i glasdelen.

Tegnestue på 2. sal med indbyggede skabe og finérvæg.

Vinduesbåndet i tegnestuen ligger bag facadens vertikale ribber.

kontor på 2. sal

Eltavle og vaskerum på 2. sal.

Trappeopgangen.

3. sal i glasdelen.

Loftet på 3. sal.

Tavlerum på 3. sal.

Lille tavlerum på 3. sal.

Spærret dør til råkaffesiloen.

4. sal.

Der er åben forbindelse mellem glasdelen og silodelen på 4.sal.

Luge i loftet på 4. sal.

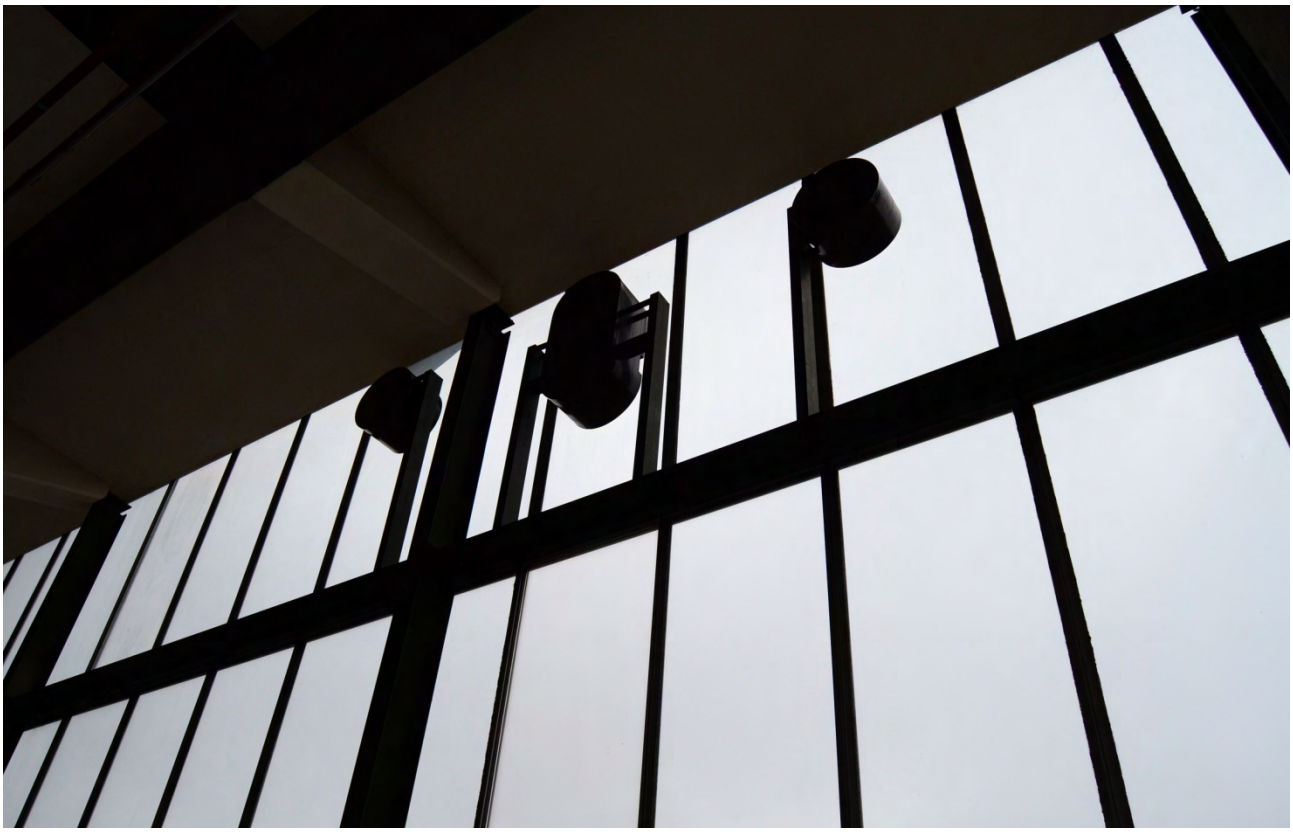

Facadeuret ses på 4. sal.

Vinduesbåndet på 4. sal. Vinduerne åbnes indad og ligger bag nordfacaden vertikale ribber.

Trykmåler på 4. sal.

På 5. sal er der værn omkring lugerne i gulvet.

Der er åben forbindelse mellem glasdelen og silodelen.

Facadeuret er monteret på 5. sal. Gennem vinduet ses Brøndby skyline.

Der er udsyn til den halve etage på 6. sal.

Nødstop monteret på 5. sal.

6.sal i silodelen.

Håndlisten er sofistikeret afsluttet på 6. sal.

Tagterrassen hvor Irma-skiltet oprindeligt var monteret.

Brøndbys skyline set fra taget.

Rødovre og Korsdalsvej set fra taget.

Detaljefotos:

Indgangsdør fra øst. Et velkomponeret billede i sig selv. Bemærk, at indgangen er med til visuelt at dele tungt fra let.

Konstruktion af glasfacaden. Alle 3 fotos er fotograferet indefra. Fra venstre: Bygningens søjle- plade system og den påmonterede curtainwall. Midterste foto: Her ses, hvordan glassene sidder monteret i en aluminiumsramme. Foto mod højre: Viser de slanke stålrammer, som er facadens modulopbygning og samtidige dekoration.

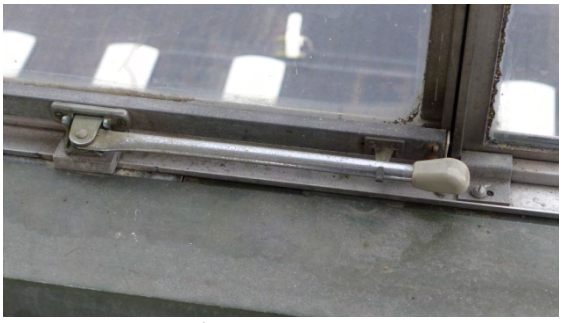

Vinduesdetaljer i tårnets store glasfacade.

Historiske fotos:

Kafferisteriet under opførelse.

Bygningen med Irma-skiltet monteret.

Irmas kafferisteri i brug.